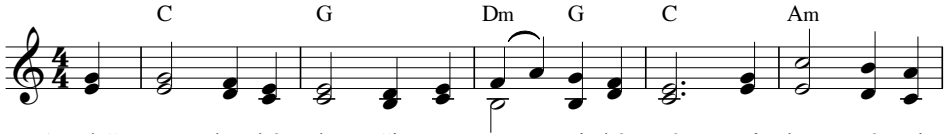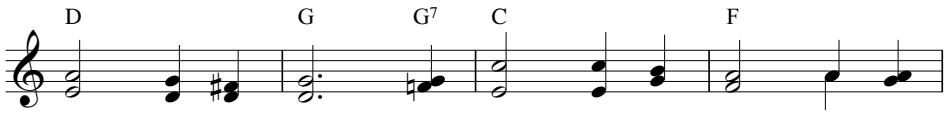
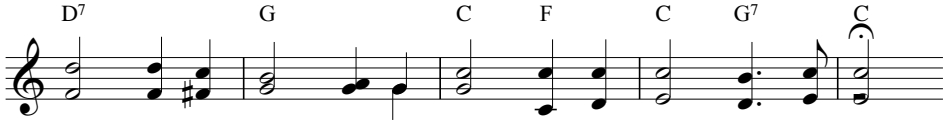
Když nebeský duši mou (Keď dušu mi preniká)

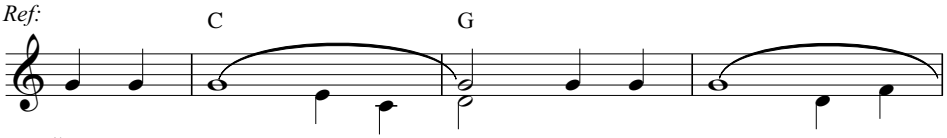
1. Když ne - bes-ký du - ši mou pro - ni-ká mír, ať hro - zí mi
2. Když sa - tan by stí - hat mne ža - lo-bou chtěl, já po - spí-ším
3. On pře - těž-ké hří - chů mých bře - me-no sňal, já Sy - nem již
4. Ty, du - še má, proz - pě - vuj na___ Je-ho čest, buď ce - lý můj
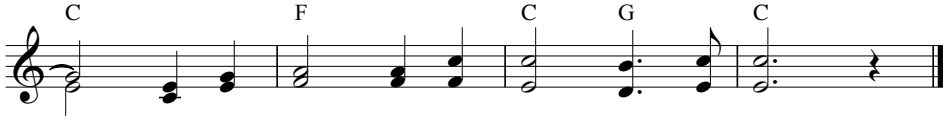

svět ze všech stran, Mé srd - ce už ne - str - hne
v bez - peč - ný stan. Tam ke kří - ži, na kte - rém
Bo - žím jsem zván. To prá - vo mi Je - žíš můj
ži - vot Mu dán. Vždyť nej - vyš - ší vdě - čnos - ti

bouř - li - vý vír, vždyť je bez - peč-nou kot - vou můj Pán.
Je - žíš můj pněl, neb mne tam s Ot-cem můj smí - řil Pán.
z mi - los - ti dal, ó, jak jest las - ka - vý ten můj Pán!
ho - den On jest, pře - do - brý, mi - lost - ný, Kris - tus Pán!

Šťas - ten jsem,___ v Bo - hu svém,___
Šťas - ten jsem v Bo - hu

___ šťas - ten jsem, šťas - ten jsem, v Pá - nu svém.
svém